

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: Francouzsko-české překladové slovníky online. Aktuální stav a srovnání dostupných nástrojů

Diplomantka: Kristýna Rádová

Pracoviště: Ústav romanistiky FF JU v Českých Budějovicích

Vedoucí práce: doc. PhDr. Jan Radimský, Ph.D.

Rozsah: 118 stran vč. bibliografie a vlastních příloh

V předkládané bakalářské práci si autorka stanovila za cíl zmapovat aktuálně dostupné online překladové slovníky pro jazykový pár francouzština-čeština a na základě detailního srovnání malého vzorku hesel porovnat jejich kvality.

V úvodní části práce autorka nejprve představila základní typologii slovníků a související terminologii. Představila také typy definic ve výkladových slovnících a některé starší francouzsko-české slovníky (s. 17-18), o něco podrobněji se pak věnovala využití korpusů v lexikografii (s. 22-24). Těžiště práce nicméně spočívá v rozsáhlé části empirické. Zde nejprve popsala celkem 9 různých překladových francouzsko-českých online slovníků (s. 26-31); poté na základě frekvenčního slovníku „Lexique“ náhodně vybrala vzorek různorodých hesel tak, aby zahrnoval výrazy s různou frekvencí, různé slovní druhy, slova obecné slovní zásoby i termíny. Příslušná hesla pak vyhledala ve všech slovnících a porovnávala, zejm. s ohledem na přítomnost/nepřítomnost v daném slovníku, počet významů, počet slovních spojení a frazeologismů. Z jejího srovnání se přesvědčivě ukázalo, že zdaleka nejbohatší materiál nabízí ve všech ohledech slovník Lingea.

Práce je zpracována kvalitně a splnila stanovené cíle. V dílčích aspektech by se jistě dala vylepšit – konkrétně zejm.:

1) Struktura teoretické části je trochu nejasná. Např. kap. 1.2. „Typy slovníků“ se dělí na dvě podkapitoly nazvané „Slovníky jazykové“ a „Výkladové slovníky“ – to není úplně racionální rozdělení. Kapitola „překladové slovníky“ je kupodivu řazena až jako 1.4., apod.

2) V teoretické části je poněkud zmateně popsán vztah mezi jazykovým korpusem a slovníkem, a dále vztah mezi elektronickým slovníkem určeným lidem a elektronickým slovníkem pro NLP. Obojí by mohla diplomantka u obhajoby objasnit.

3) Co jsou „wiki-technologie“ (s. 21)?

4) Některé formulace jsou poněkud kryptické – např. *Lexikografie, jinak také slovníkářství, je nedílnou součástí lingvistiky jazyka.* (s. 9); *Komputační lexikografie vnesla „svěží vítr“ do širokého lingvistického spektra.* (s. 19)

5) Výběr vzorku lemmat podle frekvence není popsán úplně jasně (s. 32-33). Jak se zdá, diplomantka si rozdělila frekvenční seznam na tři stejné části (části se stejným zastoupením ranků) a z každé vybírala lemmata (a) nejfrekventovanější, (b) středně frekventovaná a (c) málo frekventovaná. Problém je, že frekvenční seznam má zipfovské (exponenciální) rozložení, takže tímto lineárním rozdělením zahrnuje kategorie (a) extrémně široké spektrum frekvencí a zbývající dvě kategorie jsou naopak velmi úzké.

6) Tabulky od s. 34 jsou přes několik stránek a tudíž nepřehledné. Bylo by praktické udělat také malé souhrnné tabulky, ve kterých by se odrážely pouze počty ekvivalentů v daných slovnících pro dané kategorie.

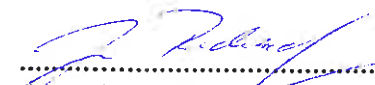
U některých lemmat (např. *vieillard*) by bylo zajímavé zkoumat nejen počet ekvivalentů, ale udělat též kvalitativní srovnání mezi jednotlivými slovníky – jsou zde zajímavé rozdíly

v citově zabarvených výrazech (*stařec, staroch, stařík, stará vojna, kmotr, děd, senior, dědeček, kmet, starouš, dědula*), přičemž každý slovník dává jen některé z nich.

Po formální stránce práce odpovídá požadavkům.

Závěr:

Práci doporučuji k obhajobě s výhradou a návrhem hodnocení „**velmi dobře**“.

.....
doc. PhDr. Jan Radimský, Ph.D.

V Českých Budějovicích, dne 29. května 2018